

Warszawa, dnia 2 marca 2018 r.

Poz. 470

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 7 lutego 2018 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych
i wymianie danych gospodarczych**

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396),
- 2) ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 379, 1926 i 2409),
- 3) ustawą z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819),
- 4) ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności (Dz. U. poz. 933 oraz z 2018 r. poz. 149),
- 5) ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 5 lutego 2018 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 26 i art. 29 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396), które stanowią:

„Art. 26. 1. Umowy zawarte na podstawie art. 12 ustawy, o której mowa w art. 11, przez organy właściwe wierzyciela w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2012 r. poz. 1228, z późn. zm.^{a)}) oraz właściwe jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 332) wygasają po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli obowiązek przekazania informacji gospodarczych do biura informacji gospodarczej powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nie zachodzą przesłanki określone w ustawie, o której mowa w art. 11, do usunięcia tych informacji przez biuro, organy właściwe wierzyciela w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów oraz właściwe jednostki organizacyjne wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej przekażą informacje gospodarcze do pozostałych biur informacji gospodarczej ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 11a ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 11, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1548, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 567 i 1198.

3. Biura informacji gospodarczej wykonujące działalność gospodarczą w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zawiadomią ministra właściwego do spraw gospodarki o adresie, na który należy przekazywać informacje gospodarcze, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz biur wykonujących działalność gospodarczą oraz ich adresów, na które należy przekazywać informacje gospodarcze, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

„Art. 29. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2015 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 63, art. 2 pkt 1 i 2, art. 3 pkt 1, art. 4 pkt 46 w zakresie art. 126 § 5 i 10 oraz art. 23 ust. 4, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
 - 2) art. 1 pkt 39 lit. a, art. 8 pkt 2 i art. 12, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;
- 2) art. 260 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 oraz z 2017 r. poz. 379, 1926 i 2409), który stanowi:

„Art. 260. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1, art. 4 pkt 1 i pkt 11 lit. c i d, lit. e w zakresie § 12 i 13 oraz lit. f, art. 11, art. 13, art. 27, art. 38 pkt 39 lit. a tiret drugie, pkt 65 lit. a, pkt 68 lit. a w zakresie pkt 1, pkt 76 lit. b tiret drugie, art. 119, art. 148, art. 160 ust. 2 i 3, art. 162 ust. 1 pkt 1, art. 164, art. 165 ust. 1, 2 i 6, art. 178, art. 190 ust. 1, art. 201 ust. 1 i art. 259 ust. 1, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
 - 2) art. 150, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;
 - 2a) art. 112 pkt 2–4, które wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2017 r.;
 - 3) art. 4 pkt 12, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
 - 4) art. 149a:
 - a) pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 13 listopada 2017 r.,
 - b) pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.”;
- 3) odnośnika nr 1 oraz art. 94 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomością mieszkalną i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 246 z 23.09.2015, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 1).”

„Art. 94. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 82 pkt 6 i 7, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
 - 2) art. 4 pkt 28, art. 10 ust. 1 pkt 5, art. 31 ust. 1, art. 32 i art. 91, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.”;
- 4) art. 17–22 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności (Dz. U. poz. 933 oraz z 2018 r. poz. 149), które stanowią:

„Art. 17. 1. Biuro informacji gospodarczej prowadzące działalność w dniu wejścia w życie niniejszego przepisu jest obowiązane dostosować regulamin zarządzania danymi do przepisów ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu i przekazać go nie później niż w terminie 14 dni od dnia jego uchwalenia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia.

2. W razie nieprzekazania przez biuro informacji gospodarczej ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia regulaminu zarządzania danymi w terminie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro.

3. Regulaminy zarządzania danymi lub zmiany w regulaminach przekazane ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu i niezatwierdzone do tego dnia podlegają zwrotowi celem dostosowania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 18. 1. Biura informacji gospodarczej prowadzące działalność gospodarczą w dniu wejścia w życie niniejszego przepisu zawierają umowy, o których mowa w art. 8a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu. O zawarciu każdej umowy biuro zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. W przypadku niezawarcia przez biuro informacji gospodarczej umów, o których mowa w art. 8a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 11, w terminie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może wydać decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro.

Art. 19. Wysłane przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu, a doręczone po tym dniu, wezwania do zapłaty, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 i art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 11, oraz pisma, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, uznaje się za skuteczne, jeżeli spełniały warunki dotychczasowe.

Art. 20. Do informacji gospodarczych o dłużnikach będących konsumentami udostępnianych przez biura w dniu wejścia w życie niniejszego przepisu niespełniających warunku, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się przepisu art. 31 pkt 9 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. 1. Przepisy art. 7 ust. 2 pkt 1c i ust. 3 oraz art. 28 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 11, w zakresie odnoszącym się do uzyskiwania, przetwarzania i ujawniania danych z Rejestru Należności Publicznoprawnych, oraz art. 28 ust. 1 pkt 6 tej ustawy stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. Przepisy art. 7 ust. 2 pkt 1c i ust. 3 oraz art. 28 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 11, w zakresie odnoszącym się do uzyskiwania, przetwarzania i ujawniania danych z Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości, oraz art. 28 ust. 1 pkt 5 tej ustawy stosuje się od dnia 26 czerwca 2018 r.

3. Przepis art. 18b § 1 ustawy zmienianej w art. 3, w zakresie odnoszącym się do wierzyciela będącego jednostką samorządu terytorialnego, oraz art. 18d § 4 tej ustawy stosuje się od dnia 1 czerwca 2018 r.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 4, art. 11, art. 17–20 oraz art. 21 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
 - 2) art. 3, art. 5, art. 6, art. 16 ust. 1 i art. 21 ust. 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
 - 3) art. 16 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2018 r.”;
- 5) art. 392 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138), który stanowi:

„Art. 392. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2018 r., z wyjątkiem art. 346, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kuchciński*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 7 lutego 2018 r. (poz. 470)

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 2010 r.

o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) udostępniania informacji gospodarczych dotyczących wiarygodności płatniczej;
- 2) wymiany danych dotyczących wiarygodności płatniczej z instytucjami dysponującymi takimi danymi mającymi siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 3) tworzenia i działania biura informacji gospodarczej;
- 4) ujawniania, przechowywania, aktualizacji i usuwania informacji gospodarczych;
- 5) nadzoru nad biurem informacji gospodarczej.

2. Informacje gospodarcze udostępnia się osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji do udostępniania.

3.¹⁾ Przepisów ustawy nie stosuje się do udostępniania danych:

- 1) pochodzących z publicznie dostępnych rejestrów lub zbiorów, z zastrzeżeniem art. 28;
- 2) w celu sprzedaży wierzytelności przez ogłoszenie publiczne.

Art. 2. 1. Przez informacje gospodarcze rozumie się dane dotyczące:

- 1) podmiotu będącego osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej w zakresie:
 - a) nazwy albo firmy,
 - b) siedziby i adresu,
 - c) numeru właściwego rejestru wraz z oznaczeniem sądu rejestrowego,
 - d) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub innego numeru identyfikacyjnego w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 5 pkt 2 lit. b i c ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, 2290 i 2486 oraz z 2018 r. poz. 107),
 - e) numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej, zwanego dalej „numerem REGON”, jeżeli został nadany,
 - f) imion, nazwisk i numeru ewidencyjnego Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, zwanego dalej „numerem PESEL”, lub innego numeru potwierdzającego tożsamość współników, osób wchodzących w skład organów zarządzających lub prokurentów,
 - g) imion i nazwisk pełnomocników, o ile zostali ustanowieni,
 - h) głównego przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej;
- 2) osoby fizycznej w zakresie:
 - a) imion i nazwiska,
 - b) adresu miejsca zamieszkania lub adresu do doręczeń,
 - c) numeru PESEL lub innego numeru potwierdzającego tożsamość,
 - d) serii i numeru dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość;

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia dochodzenia wierzytelności (Dz. U. poz. 933), która weszła w życie z dniem 1 czerwca 2017 r.; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

- 3) osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie:
 - a) imion i nazwiska,
 - b) numeru PESEL lub innego numeru potwierdzającego tożsamość,
 - c) serii i numeru dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - d) firmy,
 - e) oznaczenia miejsca zamieszkania i adresu do doręczeń lub adresu, pod którym jest wykonywana działalność gospodarcza,
 - f) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub innego numeru identyfikacyjnego w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 5 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,
 - g) numeru REGON, jeżeli został nadany,
 - h) numeru właściwej ewidencji wraz z oznaczeniem organu ewidencyjnego lub numeru właściwego rejestru wraz z oznaczeniem sądu rejestrowego w przypadku osoby zagranicznej, o której mowa w art. 5 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,
 - i) imion i nazwisk pełnomocników, o ile zostali ustanowieni,
 - j) głównego przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej;
- 4) zobowiązania pieniężnego w zakresie:
 - a) tytułu prawnego,
 - b) kwoty i waluty,
 - c) kwoty zaległości,
 - d) daty powstania zaległości,
 - e) informacji o postępowaniach dotyczących zobowiązania,
 - f) informacji o kwestionowaniu przez dłużnika istnienia całości lub części zobowiązania,
 - g) daty wysłania listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi do rąk własnych wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura informacji gospodarczej, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura,
 - h) informacji o zbyciu wierzytelności,
 - i) innych informacji przekazanych w trybie i na zasadach określonych w art. 18,
 - j)²⁾ informacji o tym, że dłużnik uznaje roszczenie za przedawnione;
- 5) posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem w zakresie:
 - a) nazwy dokumentu,
 - b) serii i numeru dokumentu,
 - c) daty wystawienia dokumentu,
 - d) oznaczenia, siedziby i adresu podmiotu wskazanego w dokumencie jako jego wystawca,
 - e) imion i nazwiska osoby, której dokument dotyczy,
 - f) okoliczności posłużenia się dokumentem,
 - g) wskazania osoby lub organu, który stwierdził, że dokument jest podrobiony lub cudzy.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dłużniku – rozumie się przez to osobę fizyczną, w tym osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, zobowiązaną względem wierzyciela w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą lub stosunkiem prawnym;

²⁾ Dodana przez art. 11 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

- 2) dłużniku niebędącym konsumentem – rozumie się przez to:
- a)³⁾ osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą zobowiązaną względem wierzyciela w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą, jak również osobę fizyczną, która zakończyła wykonywanie działalności gospodarczej, w zakresie zobowiązań względem wierzyciela związanych z zakończoną działalnością gospodarczą,
 - b) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej zobowiązaną względem wierzyciela w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą lub stosunkiem prawnym;
- 3)⁴⁾ dłużniku będącym konsumentem – rozumie się przez to osobę fizyczną, o której mowa w art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, 933 i 1132), osobę zobowiązaną do świadczeń alimentacyjnych, o której mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2017 r. poz. 489, 624, 777, 952 i 1428), rodzica zobowiązanego do ponoszenia opłaty za pobyt dziecka w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówce opiekuńczo-terapeutycznej lub interwencyjnym ośrodku preadopcyjnym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697, 1292 i 2217 oraz z 2018 r. poz. 107), a także zobowiązanego do uiszczenia grzywny, również orzeczonej jako kara zastępcza, nawiązki na rzecz Skarbu Państwa, kwoty pieniężnej stanowiącej przedmiot przypadku, kosztów sądowych lub pieniężnej kary porządkowej na podstawie prawomocnego orzeczenia sądowego wydanego w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie;
- 4)⁴⁾ wierzycielu – rozumie się przez to osobę fizyczną, której wierzytelność została stwierdzona tytułem wykonawczym, osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą lub stosunkiem prawnym przysługuje wierzytelność, organ właściwy wierzyciela w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, właściwą jednostkę organizacyjną wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz właściwy według przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 665, z późn. zm.⁵⁾), zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”, sąd w postępowaniu dotyczącym wykonania prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo lub wykroczenie, wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, postanowienia o kosztach sądowych albo postanowienia o nałożeniu pieniężnej kary porządkowej;
- 5)⁶⁾ umowie o kredyt konsumencki – rozumie się przez to umowę, o której mowa w art. 3 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819);
- 6) udostępnianiu informacji gospodarczych – rozumie się przez to przekazywanie przez wierzyciela informacji gospodarczych do biura informacji gospodarczej oraz ujawnianie tych informacji przez to biuro;
- 7) wymianie danych gospodarczych – rozumie się przez to wymianę danych dotyczących wiarygodności płatniczej między biurami informacji gospodarczej a instytucjami dysponującymi takimi danymi mającymi siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, jak również danych udostępnionych biurom informacji gospodarczej przez instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, 2361 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106 i 138).

Art. 3. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie w zakresie przetwarzania danych osobowych osób fizycznych stosuje się przepisy o ochronie danych osobowych.

Rozdział 2

Biuro informacji gospodarczej

Art. 4.⁷⁾ Udostępnianie informacji gospodarczych osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji do udostępniania następuje wyłącznie za pośrednictwem biura informacji gospodarczej, chyba że przepisy prawa przewidują inny tryb udostępniania danych.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396), która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 666, 768, 1452, 2217 i 2400 oraz z 2018 r. poz. 201.

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 81 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819), która weszła w życie z dniem 22 lipca 2017 r.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

Art. 5. 1. Biuro informacji gospodarczej, zwane dalej „biurem”, może być prowadzone wyłącznie w formie spółki akcyjnej, o kapitale zakładowym nie mniejszym niż 4 000 000 złotych.

2. Akcje biura są akcjami imiennymi. Nie jest dopuszczalna zamiana akcji imiennych na akcje na okaziciela.

3. Akcje biura, których łączna wartość nominalna nie przekracza kwoty określonej w ust. 1, mogą być obejmowane wyłącznie za wkłady pieniężne i są opłacone w całości przed zarejestrowaniem biura.

Art. 6. W skład organów biura nie mogą wchodzić osoby skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub umyślne przestępstwo skarbowe.

Art. 7. 1. Przedmiotem działalności gospodarczej biura jest pośrednictwo w udostępnianiu informacji gospodarczych, polegające na przyjmowaniu informacji gospodarczych od wierzycieli, przechowywaniu i ujawnianiu tych informacji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej biura może być również:

1) przetwarzanie archiwalnych informacji gospodarczych, o których mowa w art. 21 ust. 3 i 4, dla celów statystycznych, dotyczących dłużników niebędących konsumentami;

1a)⁸⁾ uzyskiwanie na zlecenie klienta biura danych z rejestru, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1;

1b)⁸⁾ uzyskiwanie i przetwarzanie w zakresie uzasadnionym wykonywaniem ustawowych uprawnień lub obowiązków danych z rejestrów, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2–4, oraz danych zawartych w Monitorze Sądowym i Gospodarczym;

1c)⁸⁾ uzyskiwanie na zlecenie klienta biura i przetwarzanie w zakresie uzasadnionym wykonywaniem ustawowych uprawnień lub obowiązków danych z rejestrów, o których mowa w art. 28 ust. 1 pkt 5 lub 6;

1d)⁸⁾ dokonywanie analizy wiarygodności płatniczej podmiotu niebędącego konsumentem;

2) zarządzanie majątkiem biura;

3) prowadzenie działalności szkoleniowej lub edukacyjnej w zakresie objętym działalnością biura.

3.⁹⁾ Przychody z działalności, o której mowa w ust. 2 pkt 1a–3, nie mogą przekraczać 10% ogólnych przychodów biura.

4. Biuro nie może powierzyć innym podmiotom wykonywania czynności związanych z przedmiotem działalności gospodarczej, o którym mowa w ust. 1 i 2, z wyjątkiem innych biur oraz instytucji utworzonych na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

5. Biuro jest obowiązane do zabezpieczenia roszczeń o naprawienie szkody, która może wyniknąć w związku z działalnością gospodarczą biura. Zabezpieczenie może nastąpić w drodze zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zlecenia udzielenia gwarancji bankowej lub poręczenia bankowego.

Art. 8. 1. Biuro jest obowiązane używać w swojej firmie wyrazów „biuro informacji gospodarczej”. Dopuszczalne jest używanie w obrocie skrótu „BIG”.

2. Zakazane jest używanie wyrazów „biuro informacji gospodarczej” oraz skrótu „BIG” w oznaczeniu lub reklamie przedsiębiorców, którzy nie wykonują działalności gospodarczej określonej w art. 7 ust. 1.

Art. 8a.¹⁰⁾ 1. Biuro jest obowiązane do przekazywania informacji gospodarczych w celu realizacji przez inne biuro wniosku, o którym mowa w art. 22a ust. 1.

2. Biuro, w terminie 6 miesięcy od dnia zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki o podjęciu wykonywania działalności gospodarczej, zawiera z biurami, które wykonują działalność gospodarczą w dniu podjęcia wykonywania działalności przez to biuro, umowy o przekazywanie informacji gospodarczych w zakresie określonym w ust. 1. O zawarciu każdej umowy biuro zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki.

Art. 9. 1. Biura mogą wymieniać dane dotyczące wiarygodności płatniczej z instytucjami dysponującymi takimi danymi mającymi siedzibę w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Zasady wymiany danych, o których mowa w ust. 1, określa porozumienie zawarte przez biuro z instytucją, o której mowa w ust. 1.

⁸⁾ Dodany przez art. 11 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 11 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

3. Biuro przyjmuje oraz ujawnia dane dotyczące wiarygodności płatniczej od instytucji, o której mowa w ust. 1, w celu realizacji złożonych w biurze wniosków o ujawnienie tych danych.

4. Biuro przyjmuje oraz ujawnia dane, o których mowa w art. 21 ust. 4, w zakresie określonym we wniosku.

Art. 10. 1. Ujawnienie danych, o których mowa w art. 9 ust. 1, dotyczących konsumenta następuje, jeżeli podmiot występujący z wnioskiem posiada upoważnienie tego konsumenta. Upoważnienie określa zakres danych przeznaczonych do ujawnienia.

2. Do wymiany danych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisu art. 9 ust. 2.

Art. 11. 1.¹¹⁾ Zarząd biura uchwała regulamin zarządzania danymi, zwany dalej „regulaminem” określający w szczególności:

- 1) sposoby przekazywania do biura informacji gospodarczych;
- 2) stosowane rozwiązania organizacyjne oraz techniczne związane z przyjmowaniem, przechowywaniem, ujawnianiem, aktualizacją, usuwaniem informacji gospodarczych oraz przetwarzaniem archiwalnych informacji gospodarczych;
- 3) sposoby zabezpieczenia informacji gospodarczych;
- 4) sposób i metody realizacji prawa dostępu do informacji gospodarczych przez podmioty, których dotyczą informacje, oraz uzyskania informacji z rejestru zapytań, o którym mowa w art. 27;
- 5) sposób informowania o opłatach za usługi świadczone przez biuro;
- 6) sposoby składania wniosku o ujawnienie informacji gospodarczych;
- 7) formy ujawniania informacji gospodarczych;
- 8)¹²⁾ dodatkowy tryb realizacji wniosku, o którym mowa w art. 22a ust. 1, jeżeli biuro przewiduje realizację takich wniosków również w innym trybie niż określony w art. 22a ust. 3;
- 9)¹²⁾ katalog przykładowych rodzajów dokumentów potwierdzających nieistnienie lub wygaśnięcie zobowiązania albo stanowiących podstawę do aktualizacji informacji gospodarczych;
- 10)¹²⁾ szczegółowy tryb wnoszenia i rozpatrywania sprzeciwu, o którym mowa w art. 21a, oraz postępowania biura w przypadku otrzymania sprzeciwu.

2.¹¹⁾ Regulamin podlega zatwierdzeniu, w drodze decyzji, wydanej przez ministra właściwego do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Ministra Sprawiedliwości oraz Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia regulaminu, jeżeli zawiera on postanowienia sprzeczne z ustawą lub z przepisami odrębnymi.

4.¹³⁾ Zatwierdzony regulamin minister właściwy do spraw gospodarki publikuje na swojej stronie internetowej. Zarząd biura jest obowiązany do publikacji aktualnej treści regulaminu na stronie internetowej biura.

5.¹³⁾ Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio do wprowadzania i zatwierdzania zmian w regulaminie. Zarząd biura, przekazując do zatwierdzenia zmiany regulaminu, przesyła również jego tekst ujednoczony.

6. Biuro nie może podjąć działalności gospodarczej przed zatwierdzeniem regulaminu.

7.¹⁴⁾ Regulamin od chwili jego ogłoszenia wiąże strony umów zawartych na podstawie niniejszej ustawy oraz biuro i wierzycieli, o których mowa w art. 12a.

Art. 11a.¹⁵⁾ 1. Biuro jest zobowiązane do zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki o podjęciu oraz o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej, a także o adresie, na który należy przekazywać informacje gospodarcze, i o jego zmianach, w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zdarzeń.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki udostępnia oraz aktualizuje w Biuletynie Informacji Publicznej wykaz biur wykonujących działalność gospodarczą oraz ich adresów, na które należy przekazywać informacje gospodarcze.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹²⁾ Dodany przez art. 11 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 11 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁵⁾ Dodany przez art. 11 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Rozdział 3

Przekazywanie informacji gospodarczych do biura

Art. 12. 1. Wierzyciel może przekazywać do biura informacje gospodarcze w celu ich ujawnienia, jeżeli zawarł z biurem umowę o udostępnianie informacji gospodarczych.

2. Umowę, o której mowa w ust. 1, sporządza się na piśmie pod rygorem nieważności.

Art. 12a.¹⁶⁾ W wypadku gdy ustawa przewiduje przekazywanie informacji gospodarczych do biura przez wierzyciela, będącego organem właściwym wierzyciela w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, właściwą jednostką organizacyjną wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej oraz właściwym według przepisów Kodeksu karnego wykonawczego sądem w postępowaniu dotyczącym wykonania prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo lub wykroczenie, wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, postanowienia o kosztach sądowych albo postanowienia o nałożeniu pieniężnej kary porządkowej, wierzyciel ten jest zobowiązany do przekazywania tych informacji wszystkim biurom znajdującym się w wykazie, o którym mowa w art. 11a ust. 2, oraz nie ma obowiązku zawierania z tymi biurami umów o udostępnianie informacji gospodarczych.

Art. 13. Biuro ujawnia dane udostępnione przez instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe w celu realizacji złożonych w biurze wniosków o ujawnienie tych danych.

Art. 14. 1. Wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika będącego konsumentem wyłącznie wówczas, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) zobowiązanie powstało w związku z określonym stosunkiem prawnym, w szczególności z tytułu umowy o kredyt konsumencki oraz umów, o których mowa w art. 187¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 155, z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 5 i 138);
- 2)¹⁷⁾ łączna kwota wymagalnych zobowiązań dłużnika będącego konsumentem wobec wierzyciela wynosi co najmniej 200 złotych oraz są one wymagalne od co najmniej 30 dni;
- 3) upłynął co najmniej miesiąc od wystania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi będącemu konsumentem do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika będącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu – na adres miejsca zamieszkania, wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura;
- 4)¹⁸⁾ nie upłynęło 10 lat od dnia wymagalności zobowiązania, a w przypadku roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczeń stwierdzonych ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd nie upłynęło 10 lat od dnia stwierdzenia roszczenia.

2. W przypadku określonym w ust. 1 wierzyciel może przekazać do biura wyłącznie informacje gospodarcze dotyczące:

- 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
- 2) dłużnika będącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 2;
- 3) zobowiązania – określone w art. 2 ust. 1 pkt 4.

3. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika będącego konsumentem dotyczące:

- 1) wierzyciela – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 3 lit. d–f,
- 2) dłużnika będącego konsumentem – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. a i c,
- 3)¹⁹⁾ zobowiązania – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a, c, d, f, g oraz j

– biuro zwraca je przekazującemu wierzycielowi w celu uzupełnienia.

4. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej o zobowiązaniu dłużnika będącego konsumentem:

- 1) przekazanej niezgodnie z ust. 1 lub
- 2) przekraczającej zakres określony w ust. 2.

¹⁶⁾ Dodany przez art. 11 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

¹⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 7 lit. a tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

¹⁸⁾ Dodany przez art. 11 pkt 7 lit. a tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

5.²⁰⁾ W przypadku zobowiązań wyrażonych w walucie obcej, spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ocenia się na podstawie średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia przekazania informacji gospodarczej do biura.

Art. 15. 1. Wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem wyłącznie wówczas, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) zobowiązanie powstało w związku z określonym stosunkiem prawnym, w szczególności z tytułu umowy związanej z wykonywaniem działalności gospodarczej;
- 2)²¹⁾ łączna kwota wymagalnych zobowiązań dłużnika niebędącego konsumentem wobec wierzyciela wynosi co najmniej 500 złotych oraz są one wymagalne od co najmniej 30 dni;
- 3) upłynął co najmniej miesiąc od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi niebędącemu konsumentem do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika niebędącego konsumentem, a jeżeli nie wskazał takiego adresu – na adres siedziby dłużnika lub miejsca wykonywania działalności gospodarczej, wezwania do zapłaty, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.

1a.²²⁾ Jeżeli umowa między wierzycielem a dłużnikiem niebędącym konsumentem, z której wynika zobowiązanie dłużnika, przewiduje możliwość wysłania dłużnikowi wezwania do zapłaty w formie elektronicznej na wskazany w umowie adres poczty elektronicznej dłużnika, warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się za spełniony, jeśli upłynął co najmniej miesiąc od wysłania wezwania do zapłaty zgodnie z postanowieniami umowy.

2. W przypadku określonym w ust. 1 wierzyciel może przekazać do biura wyłącznie informacje gospodarcze dotyczące:

- 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
- 2) dłużnika niebędącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
- 3) współników dłużnika będącego spółką osobową – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 lub 3;
- 4) akcjonariusza lub współnika dłużnika będącego jednoosobową spółką akcyjną lub spółką z ograniczoną odpowiedzialnością – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
- 5) zobowiązania – określone w art. 2 ust. 1 pkt 4.

3. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem dotyczące:

- 1) wierzyciela – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 3 lit. d–f,
- 2) dłużnika niebędącego konsumentem – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 3 lit. d–f,
- 3)²³⁾ zobowiązania – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a, c, d, f, g oraz j

– biuro zwraca je przekazującemu wierzycielowi w celu uzupełnienia.

4. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej o zobowiązaniu dłużnika niebędącego konsumentem:

- 1) przekazanej niezgodnie z ust. 1 lub
- 2) przekraczającej zakres określony w ust. 2.

5.²⁴⁾ W przypadku zobowiązań wyrażonych w walucie obcej, spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ocenia się na podstawie średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia przekazania informacji gospodarczej do biura.

Art. 15a.²⁵⁾ 1. Dłużnik, który otrzymał wezwanie do zapłaty, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 albo art. 15 ust. 1 pkt 3 albo ust. 1a, może zgłosić wierzycielowi sprzeciw wobec zamiaru przekazania danych do biura.

2. Wezwanie, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 3 albo art. 15 ust. 1 pkt 3 albo ust. 1a, zawiera informację o możliwości zgłoszenia przez dłużnika sprzeciwu.

²⁰⁾ Dodany przez art. 11 pkt 7 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

²²⁾ Dodany przez art. 11 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 8 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

²⁴⁾ Dodany przez art. 11 pkt 8 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

²⁵⁾ Dodany przez art. 11 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

3. Wierzyciel, który nie uwzględnia sprzeciwu dłużnika kwestionującego istnienie zobowiązania w całości lub w części lub uznającego wierzytelność za przedawnioną w całości lub w części i przekazuje informację gospodarczą do biura, jest obowiązany zawrzeć te dane w informacji gospodarczej przekazywanej do biura.

Art. 15b.²⁵⁾ Przepisów art. 14 ust. 1 pkt 3 i art. 15 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 1a nie stosuje się:

- 1) w przypadku przekazania informacji gospodarczej o świadczeniach okresowych wynikających ze zobowiązania, o którym informacja została przekazana do biura, jeżeli wierzyciel w wezwaniu do zapłaty poinformował dłużnika o tym, że odrębne wezwanie do zapłaty nie jest wymagane w odniesieniu do kolejnych świadczeń okresowych, a przekazana informacja gospodarcza jest aktualna;
- 2) do należności skazanego lub ukaranego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3, których płatność została rozłożona skazanemu lub ukaranemu na raty – w odniesieniu do poszczególnych rat.

Art. 16. 1. Poza przypadkami określonymi w art. 14 i 15, wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika, gdy są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) zobowiązanie zostało stwierdzone tytułem wykonawczym;
- 2) upłynęło co najmniej 14 dni od wysłania przez wierzyciela listem poleconym albo doręczenia dłużnikowi do rąk własnych, na adres do doręczeń wskazany przez dłużnika, a jeżeli dłużnik nie wskazał takiego adresu – na adres miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca wykonywania działalności gospodarczej, pisma, zawierającego ostrzeżenie o zamiarze przekazania danych do biura z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura;
- 3) wierzyciel przekazał do biura informację określającą dane organu orzekającego, datę wydania i sygnaturę tytułu wykonawczego stwierdzającego to zobowiązanie;
- 4)²⁶⁾ nie upłynęło 10 lat od dnia stwierdzenia zobowiązania prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd.

2. W przypadku określonym w ust. 1 wierzyciel może przekazać do biura informacje gospodarcze dotyczące:

- 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 albo 3;
- 2) dłużnika będącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 2;
- 3) dłużnika niebędącego konsumentem – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
- 4) współników dłużnika będącego spółką osobową – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 lub 3;
- 5) akcjonariusza lub współnika dłużnika będącego jednoosobową spółką akcyjną lub spółką z ograniczoną odpowiedzialnością – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 albo 3;
- 6) zobowiązania – określone w art. 2 ust. 1 pkt 4.

3. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze o zobowiązaniu dłużnika dotyczące:

- 1) wierzyciela – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 2 lit. a–c albo pkt 3 lit. d–f,
- 2) dłużnika niebędącego konsumentem – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d albo pkt 3 lit. d–f,
- 3) dłużnika będącego konsumentem – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. a i c,
- 4) zobowiązania – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. a, c, d, f i g

– biuro zwraca je przekazującemu wierzycielowi w celu uzupełnienia.

4. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej o zobowiązaniu dłużnika:

- 1) przekazanej niezgodnie z ust. 2 lub
- 2) przekraczającej zakres określony w ust. 3.

5.²⁷⁾ Wierzyciel przekazuje do biura informacje gospodarcze, o których mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, na zasadach określonych w tej ustawie.

²⁶⁾ Dodany przez art. 11 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

²⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

6.²⁷⁾ Wierzyciel przekazuje do biura informacje gospodarcze, o których mowa w art. 193 ust. 8 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, na zasadach określonych w tej ustawie.

7.²⁸⁾ Wierzyciel będący sądem przekazuje do biura informacje gospodarcze dotyczące zobowiązanego do uiszczenia grzywny, również orzeczonej jako kara zastępcza, nawiązki na rzecz Skarbu Państwa, kwoty pieniężnej stanowiącej przedmiot przepadku, kosztów sądowych lub pieniężnej kary porządkowej na podstawie prawomocnego orzeczenia sądowego wydanego w sprawie o przestępstwo lub wykroczenie, który nie uiszczył ich w terminach określonych w art. 44 § 1 lub art. 206 § 1 Kodeksu karnego wykonawczego, na zasadach określonych w Kodeksie karnym wykonawczym.

Art. 17. 1. Podmiot wobec którego posłużono się podrobionym lub cudzym dokumentem, w szczególności dokumentem potwierdzającym tożsamość lub zaświadczeniem o zatrudnieniu może przekazać do biura te informacje gospodarcze.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może przekazać do biura wyłącznie informacje gospodarcze dotyczące:

- 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2 albo 3;
- 2) dokumentu – określone w art. 2 ust. 1 pkt 5.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany poinformować osobę, której dokumentem tożsamości posłużono się, o zamiarze przekazania informacji gospodarczych o tym dokumencie do biura, z podaniem firmy i adresu siedziby tego biura.

4. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze dotyczące:

- 1) podmiotu, o którym mowa w ust. 1 – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d, pkt 2 lit. a–c lub pkt 3 lit. d–f,
 - 2) dokumentu – nie zawierają co najmniej danych określonych w art. 2 ust. 1 pkt 5 lit. a, b lub c oraz e
- biuro zwraca je podmiotowi, o którym mowa w ust. 1, w celu uzupełnienia.

5. Biuro nie przyjmuje informacji gospodarczej dotyczącej posłużenia się wobec podmiotu, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przekazanej niezgodnie z ust. 1 lub
- 2) przekraczającej zakres określony w ust. 2.

Art. 18. 1. Wierzyciel przekazuje do właściwego biura informacje gospodarcze o wywiązywaniu się ze zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1:

- 1) na wniosek podmiotu, którego dotyczy zobowiązanie, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku przez ten podmiot;
- 2) z własnej inicjatywy, za zgodą podmiotu, którego dotyczy to zobowiązanie, w terminie 14 dni od dnia wywiązania się z zobowiązania.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera informacje o firmie i adresie siedziby biura do którego wierzyciel przekazuje informacje gospodarcze.

3. Wierzyciel przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) od chwili spełnienia świadczenia z tytułu zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, wobec tego wierzyciela upłynęło nie więcej niż 12 miesięcy;
- 2)²⁹⁾ zobowiązania, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, zostały spełnione w terminie albo z opóźnieniem wynoszącym mniej niż 30 dni.

4. Wierzyciel przekazuje do biura informacje gospodarcze dotyczące:

- 1) siebie – określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b oraz d albo pkt 3 lit. d–f;
- 2) podmiotu, którego dotyczy zobowiązanie:
 - a) określone w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a, b i d lub w pkt 3 lit. d–f – w przypadku dłużnika niebędącego konsumentem,
 - b) określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. a i c – w przypadku dłużnika będącego konsumentem;

²⁸⁾ Dodany przez art. 11 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 11 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

3)³⁰⁾ łącznej kwoty i waluty zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, wymagalnych w okresie ostatnich 12 miesięcy przed dniem przekazania ich do biura albo każdej kwoty spełnionego świadczenia okresowego albo spłaconej raty zobowiązania;

4)³⁰⁾ kwoty, waluty, daty wymagalności oraz daty spełnienia zobowiązań, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 lub art. 15 ust. 1 pkt 1, które w okresie ostatnich 12 miesięcy przed dniem przekazania informacji gospodarczych zostały spełnione w terminie albo z opóźnieniem wynoszącym mniej niż 30 dni.

5.³¹⁾ W przypadku zobowiązań do spełniania świadczeń okresowych albo zobowiązań o charakterze ratalnym za wywiązywanie się ze zobowiązań w rozumieniu ust. 1 uważa się także spłatę w pełnej wysokości wszystkich dotychczas wymagalnych świadczeń lub rat zobowiązania.

6. Jeżeli przekazane informacje gospodarcze nie zawierają danych określonych w ust. 4, biuro zwraca je przekazującemu wierzycielowi w celu uzupełnienia.

Art. 19. Wierzyciel, przekazując do biura informacje gospodarcze, może zastrzec, aby biuro nie ujawniało dotyczących go informacji gospodarczych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–g albo pkt 3 lit. a–i.

Art. 20. Wierzyciel jest obowiązany niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, rozwiązać umowę, o której mowa w art. 12 ust. 1.

Rozdział 4

Przechowywanie, ujawnianie, aktualizacja i usuwanie informacji gospodarczych

Art. 21. 1. Biuro ujawnia tylko aktualne informacje gospodarcze.

2.³²⁾ Biuro dokonuje aktualizacji informacji gospodarczych:

- 1) na wnioski wierzyciela – nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku;
- 2) w zakresie danych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–3 i pkt 4 lit. e, f lub j – w przypadku uzyskania uzasadnionej informacji o nieaktualności, nieprawdziwości lub niekompletności tych danych, nie później niż w terminie 30 dni od dnia uzyskania uzasadnionej informacji.

3. Biuro może przechowywać informacje gospodarcze dotyczące dłużników niebędących konsumentami w brzmieniu sprzed dokonania ich aktualizacji. Informacje te stanowią informacje archiwalne i mogą być przetwarzane dla celów statystycznych.

4. Biuro może przechowywać następujące informacje archiwalne:

- 1) o dłużniku niebędącym konsumentem w zakresie:
 - a) formy prawnej,
 - b) głównego przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej,
 - c) siedziby lub miejsca wykonywania działalności – wyłącznie kod pocztowy;
- 2) o zobowiązaniu pieniężnym w zakresie:
 - a) kwoty i waluty,
 - b) określenia głównego przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej,
 - c) kwoty zaległości,
 - d) daty powstania zaległości,
 - e) daty aktualizacji lub usunięcia danych o zobowiązaniu.

5. Biuro przechowuje informacje archiwalne przez okres nie dłuższy niż 10 lat od dnia, kiedy informacje te stały się informacjami archiwalnymi.

³⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 11 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 11 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

Art. 21a.³³⁾ 1. Dłużnik może wnieść do biura sprzeciw dotyczący nieaktualności, nieprawdziwości, niekompletności lub przekazania lub przechowywania niezgodnie z ustawą informacji gospodarczych mających status informacji aktualnych. Dłużnik powinien udokumentować okoliczności uzasadniające sprzeciw.

2. W razie wniesienia przez dłużnika sprzeciwu biuro może zwrócić się do wierzyciela lub dłużnika o dodatkowe wyjaśnienia.

3. Biuro wstrzymuje ujawnianie informacji gospodarczych objętych sprzeciwem na okres do 30 dni, w przypadku uzasadnionego przypuszczenia, że dotyczą one zobowiązania, które nie istnieje lub wygasło. W pozostałych przypadkach biuro może wstrzymać ujawnianie informacji gospodarczych objętych sprzeciwem na okres konieczny do rozpatrzenia sprzeciwu nie dłuższy niż 30 dni.

4. Biuro może przedłużyć okres wstrzymania ujawniania informacji gospodarczych objętych sprzeciwem jedynie wówczas, gdy rozpatrzenie sprzeciwu wiąże się ze szczególnymi trudnościami i na okres, który łącznie nie przekracza 45 dni od dnia wstrzymania ujawniania informacji gospodarczej.

5. Po rozpatrzeniu sprzeciwu biuro:

- 1) dokonuje aktualizacji informacji gospodarczej w razie uzyskania uzasadnionej informacji o okolicznościach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4 lit. e, f lub j, albo o tym, że dane, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1–3, są nieprawidłowe lub nieaktualne;
- 2) usuwa informację gospodarczą w razie uzyskania uzasadnionej informacji o okolicznościach, o których mowa w art. 31 pkt 4–9, albo
- 3) uznaje sprzeciw za bezzasadny i informuje o tym dłużnika, pouczając go o treści ust. 8.

6. W przypadku powzięcia przez biuro uzasadnionych wątpliwości dotyczących aktualności, prawdziwości lub kompletności informacji gospodarczej w zakresie nieobjętym ust. 3, biuro może zawiesić ujawnianie tej informacji do czasu wyjaśnienia sprawy między stronami lub przez właściwy organ albo usunąć tę informację.

7. Wniesienie sprzeciwu oraz dokonanie przez biuro czynności, o których mowa w ust. 5, nie podlega opłatom na rzecz biura.

8. W przypadku gdy sprzeciw został uznany przez biuro za bezzasadny, o czym dłużnik został zawiadomiony, a dłużnik wniósł sprzeciw ponownie w oparciu o te same okoliczności faktyczne i prawne, biuro może pozostawić sprzeciw bez rozpatrzenia, nie zawiadamiając o tym dłużnika.

9. Szczegółowy tryb wnoszenia i rozpatrywania sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, oraz postępowania biura w przypadku otrzymania sprzeciwu określa regulamin.

Art. 22. 1. Biuro ujawnia informacje gospodarcze w formach określonych w regulaminie, w szczególności w drodze teletransmisji. Ujawnianie informacji gospodarczych przez biuro jest odpłatne. Wysokość opłat określa cennik uchwalany przez zarząd biura.

2. Biuro ujawnia wszystkie posiadane informacje gospodarcze w zakresie objętym wnioskiem, z zastrzeżeniem ust. 3–5 i art. 19.

3. Biuro ujawnia informacje gospodarcze o zobowiązaniach dłużników będących konsumentami oraz dotyczące posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem wyłącznie:

- 1) wierzycielom, którzy zawarli z biurem umowę, o której mowa w art. 12 ust. 1;
- 2) innym biurom oraz instytucjom, o których mowa w art. 9 lub w art. 13, w celu realizacji złożonych wniosków o ujawnienie informacji;
- 3) podmiotom, o których mowa w art. 25 ust. 1.

4. Biuro na żądanie wierzyciela, który przekazał informacje gospodarcze, wstrzymuje na czas określony ujawnianie tych informacji.

5. Ujawniając informacje gospodarcze podmiotom innym niż określone w ust. 3, biuro informuje te podmioty o obowiązkach określonych w art. 26.

³³⁾ Dodany przez art. 11 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

Art. 22a.³⁴⁾ 1. Wniosek do biura o ujawnienie informacji gospodarczych o podmiocie niebędącym konsumentem może dotyczyć także informacji przechowywanych w innym biurze. We wniosku wskazuje się biuro, z którego ma zostać ujawniona informacja gospodarcza, oraz numer, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. d albo pkt 3 lit. f, podmiotu, którego dotyczą informacje gospodarcze objęte wnioskiem.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć wyłącznie ujawnienia aktualnych danych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 3–5.

3. Biuro, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane do przekazania informacji gospodarczych do biura, w którym został złożony ten wniosek, w drodze teletransmisji, w terminie 24 godzin od momentu otrzymania wniosku. Ujawnienie informacji gospodarczych podmiotowi wnioskującemu o te informacje, w przypadku złożenia wniosku osobiście w biurze albo w drodze teletransmisji, następuje w terminie 2 dni roboczych od momentu złożenia wniosku.

4. Biuro może określić dodatkowy, inny niż określony w ust. 3, tryb uzyskania informacji gospodarczej na wniosek, o którym mowa w ust. 1. W takim przypadku składający wniosek dokonuje wyboru trybu uzyskania informacji.

5. Biuro, w którym został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie ujawnia danych składającego wniosek.

6. Ujawnienie informacji gospodarczych na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w danym biurze cennikiem, nie wyższej niż 30 złotych od informacji uzyskanych z jednego biura.

Art. 23. 1.³⁵⁾ Każdy ma prawo dostępu do dotyczących go informacji gospodarczych przechowywanych przez biuro, przekazanych zgodnie z art. 14–18. Dostęp w zakresie informacji gospodarczych dotyczących dłużników będących konsumentami jest bezpłatny, jeżeli następuje nie częściej niż raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach dostęp podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem, nie wyższej niż 0,5% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847).

2.³⁶⁾ Jeżeli podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lub 3, występuje z wnioskiem o udostępnienie informacji gospodarczych w celu poświadczenia zakresu dostępnych w biurze informacji gospodarczych dotyczących tego podmiotu, biuro przekazuje informacje gospodarcze – stosownie do wyboru wnioskodawcy – w formie dokumentu elektronicznego albo wydruku.

3.³⁶⁾ Dokument albo wydruk, o których mowa w ust. 2, mogą dotyczyć także informacji przechowywanych w innych biurach, jeżeli wystąpi o to wnioskodawca. Przepisy art. 22a ust. 1 zdanie drugie oraz ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

4.³⁶⁾ Udostępnienie informacji gospodarczych na podstawie ust. 2 podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem.

5.³⁶⁾ Organ administracji publicznej nie może żądać okazywania, przekazywania lub załączania do wniosku dokumentu albo wydruku, o którym mowa w ust. 2. Przepis stosuje się odpowiednio do informacji udostępnionych na podstawie ust. 1.

Art. 24. 1. Podmiot, który zawarł z biurem umowę o ujawnianie informacji gospodarczych, może wystąpić do biura o ujawnienie informacji gospodarczych o zobowiązaniach dłużnika będącego konsumentem, jeżeli posiada jego upoważnienie. Upoważnienie jest ważne nie dłużej niż 60 dni od dnia jego udzielenia.³⁷⁾

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może odmówić zawarcia umowy, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1, lub zawrzeć taką umowę na warunkach mniej korzystnych, w szczególności przez żądanie zabezpieczenia wiarygodności wynikających z tej umowy:

- 1) w przypadku gdy dłużnik będący konsumentem odmówi udzielenia upoważnienia, o którym mowa w ust. 1, lub
- 2) na podstawie informacji gospodarczych otrzymanych od biura lub danych udostępnionych przez instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub przez instytucje, o których mowa w art. 9, w terminie 3 dni roboczych od dnia ich otrzymania.

³⁴⁾ Dodany przez art. 11 pkt 14 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

³⁵⁾ Oznaczenie ust. 1 nadane przez art. 11 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

³⁶⁾ Dodany przez art. 11 pkt 15 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

³⁷⁾ Zdanie drugie w brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 16 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

Art. 25. 1. Do otrzymywania informacji gospodarczych oraz informacji z rejestru zapytań, o którym mowa w art. 27, są uprawnieni:³⁸⁾

- 1) Prokurator Generalny – w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udzielenie informacji, albo w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej;
- 2)³⁹⁾ Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Szef Agencji Wywiadu – na zasadach i w trybie określonym w art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 138);
- 3) Komendant Główny Policji – na zasadach i w trybie określonym w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138);
- 4)⁴⁰⁾ Komendant Służby Ochrony Państwa – jeżeli jest to konieczne do wykonywania obowiązków przewidzianych w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138);
- 5)⁴¹⁾ organy Krajowej Administracji Skarbowej – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.⁴²⁾);
- 6) Generalny Inspektor Informacji Finansowej – w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań określonych w ustawie z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1049);
- 7)⁴³⁾ naczelnicy urzędów skarbowych i dyrektorzy izb administracji skarbowej – w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z toczącym się postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej oraz w zakresie niezbędnym do prowadzenia postępowań i kontroli na podstawie przepisów prawa celnego i podatkowego;
- 8) (uchylony)⁴⁴⁾
- 9) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie nadzoru wykonywanego przez Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, z późn. zm.⁴⁵⁾);
- 10) Prezes Najwyższej Izby Kontroli – w zakresie informacji o przedsiębiorcach, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2017 r. poz. 524);
- 11) Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego – w zakresie realizacji zadań określonych w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1993 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 138);
- 12) Komendant Główny Straży Granicznej – na zasadach i w trybie określonym w art. 10a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2365 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138);
- 13) sądy – w związku z toczącymi się przed nimi postępowaniami;
- 14) (uchylony)⁴⁶⁾
- 15) komornicy – w związku z prowadzonymi przez nich postępowaniami;

³⁸⁾ Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 17 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

³⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 17 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁴⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 320 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138), która weszła w życie z dniem 1 lutego 2018 r.

⁴¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 123 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948), która weszła w życie z dniem 1 marca 2017 r.

⁴²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255, z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086, 1321, 2409 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138.

⁴³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 123 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 41.

⁴⁴⁾ Przez art. 123 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 41.

⁴⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 724, 791, 819, 1089, 2102 i 2486.

⁴⁶⁾ Przez art. 123 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 41.

- 16)⁴⁷⁾ organ prowadzący Rejestr Należności Publicznoprawnych, o którym mowa w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, 1475, 1954 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 138);
- 17)⁴⁷⁾ organy administracji publicznej – w związku z prowadzonymi przez nie postępowaniami w sprawie udzielenia ulgi w spłacie należności pieniężnych;
- 18)⁴⁷⁾ administracyjne organy egzekucyjne – w związku z prowadzonymi przez nie postępowaniami, o których mowa w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Za każdorazowe udostępnienie informacji gospodarczych podmiotom wymienionym w ust. 1 biuro pobiera opłatę zgodnie z obowiązującym w tym biurze cennikiem, nie wyższą niż 0,5% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Art. 26. 1. Podmiot, który otrzymał informacje gospodarcze od biura, jest obowiązany usunąć je w terminie 90 dni od dnia ich otrzymania. Obowiązek ten dotyczy również biura w zakresie informacji gospodarczych otrzymanych od innego biura.

2. Podmiot, który otrzymał od biura informacje gospodarcze dotyczące dłużnika będącego konsumentem, nie może ich ujawnić innym osobom. Nie dotyczy to ujawniania przez biuro informacji gospodarczych otrzymanych od innego biura.

3. Przepisów ust. 1 i ust. 2 zdania pierwszego nie stosuje się do podmiotów wymienionych w art. 25 ust. 1.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do instytucji ustawowo obowiązanych do oceny zdolności kredytowej lub oceny ryzyka operacyjnego.

Art. 27. 1. Biuro jest obowiązane prowadzić rejestr zapytań. Każdy ma prawo uzyskania informacji z rejestru zapytań w zakresie dotyczącym ujawniania jego danych, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Rejestr zapytań obejmuje następujące informacje:

- 1) datę ujawnienia informacji gospodarczych;
- 2) oznaczenie podmiotu, któremu ujawniono informacje gospodarcze;
- 3) wskazanie ujawnionych danych.

2a.⁴⁸⁾ W przypadku ujawnienia informacji gospodarczych na podstawie art. 22a ust. 3, rejestr zapytań obejmuje oznaczenie biura, do którego złożono wniosek, o którym mowa w art. 22a ust. 1.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, są przechowywane w rejestrze zapytań przez okres 12 miesięcy od dnia ujawnienia informacji gospodarczych przez biuro.

4. Nie podaje się informacji o złożeniu zapytania do rejestru zapytań, jeżeli z zapytaniem wystąpiły podmioty, o których mowa w art. 25 ust. 1.

5. W przypadku dłużników będących konsumentami oraz podmiotów, o których mowa w art. 25 ust. 1, uzyskanie informacji z rejestru zapytań jest bezpłatne, jeżeli następuje nie częściej niż raz na 6 miesięcy. W pozostałych przypadkach uzyskanie informacji z rejestru zapytań podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem, nie wyższej niż 0,5% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Art. 28.⁴⁹⁾ 1. Biuro jest uprawnione do otrzymywania danych z:

- 1) rejestru PESEL na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2017 r. poz. 657 i 2286 oraz z 2018 r. poz. 138);
- 2) krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068 oraz z 2017 r. poz. 60);
- 3) Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej na zasadach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 4) Krajowego Rejestru Sądowego na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 700, 1089 i 1133);

⁴⁷⁾ Dodany przez art. 11 pkt 17 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁴⁸⁾ Dodany przez art. 11 pkt 18 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁴⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 19 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

- 5) Centralnego Rejestru Restrukturyzacji i Upadłości na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 oraz z 2018 r. poz. 149);
- 6) Rejestru Należności Publicznoprawnych na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. W przypadku stwierdzenia niezgodności między informacją gospodarczą otrzymaną od wierzyciela a danymi otrzymanymi z rejestrów wymienionych w ust. 1 pkt 1–4, biuro niezwłocznie:

- 1) wstrzymuje ujawnianie tej informacji gospodarczej;
- 2) powiadamia o niezgodności wierzyciela, od którego otrzymało informację gospodarczą.

3. Biuro może uzyskiwać oraz przetwarzać w zakresie uzasadnionym wykonywaniem ustawowych uprawnień lub obowiązków dane zawarte w rejestrach wymienionych w ust. 1 pkt 2–4 oraz Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Dane te biuro ujawnia w formach określonych w regulaminie wraz z informacją o czasie uzyskania tych danych przez biuro.

4. Biuro może na zlecenie klienta uzyskiwać oraz przetwarzać w zakresie uzasadnionym wykonywaniem ustawowych uprawnień lub obowiązków dane zawarte w rejestrach wymienionych w ust. 1 pkt 5 lub 6. Dane te biuro ujawnia klientowi, na zlecenie którego je uzyskało, w formach określonych w regulaminie wraz z informacją o czasie uzyskania tych danych przez biuro.

5. W przypadku gdy biuro ujawnia dane z rejestrów wskazanych w ust. 1, które można uzyskać bezpłatnie, biuro jest obowiązane poinformować o tym podmiot występujący do biura o udostępnienie tych danych.

Art. 29. 1. W przypadku:

- 1) częściowego lub całkowitego wykonania zobowiązania albo jego wygaśnięcia,
- 2) powzięcia przez wierzyciela, który zawarł z biurem umowę, o której mowa w art. 12 ust. 1, wiadomości o odzyskaniu przez osobę uprawnioną utraconego dokumentu, którym posłużyła się osoba nieuprawniona,
- 3) powzięcia wiarygodnej informacji, że przekazane informacje gospodarcze są nieprawdziwe,
- 4) powzięcia wiarygodnej informacji o zmianie innych informacji gospodarczych przekazanych przez wierzyciela do biura, zgodnie z art. 14–18

– wierzyciel jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia tych informacji, wystąpić do biura, któremu przekazał dane o zobowiązaniu lub o posłużeniu się cudzym dokumentem, z żądaniem aktualizacji informacji gospodarczych, przekazując do biura aktualne dane.

2. W przypadku stwierdzenia faktu nieistnienia zobowiązania wierzyciel jest obowiązany niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia powzięcia tej informacji, wystąpić do biura, któremu przekazał dane o zobowiązaniu, z żądaniem usunięcia informacji gospodarczych dotyczących tego zobowiązania.

3. W przypadku zbycia wierzytelności zbywca jest zwolniony z obowiązków określonych w ust. 1 i 2 z chwilą przekazania do biura informacji o zbyciu wierzytelności.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, biuro usuwa informacje gospodarcze dotyczące zbytej wierzytelności po upływie 14 dni od dnia otrzymania tej informacji, chyba że przed upływem tego terminu nabywca wierzytelności dokona aktualizacji informacji w zakresie dotyczącym danych wierzyciela. Z chwilą dokonania aktualizacji obowiązki określone w ust. 1 i 2 przechodzą na nabywcę.

Art. 30. 1. Na wniosek dłużnika wierzyciel, który przekazał informacje gospodarcze do biura, jest obowiązany do ich uzupełnienia, uaktualnienia, sprostowania lub usunięcia, jeżeli są one niekompletne, nieaktualne, nieprawdziwe lub zostały udostępnione lub są przechowywane z naruszeniem ustawy.

2. Na wniosek dłużnika wierzyciel, który przekazał informacje gospodarcze do biura, informuje podmiot, który otrzymał informacje gospodarcze od biura, o uzupełnieniu, uaktualnieniu, sprostowaniu lub usunięciu danych dłużnika.

Art. 30a.⁵⁰⁾ Obowiązek wierzyciela, o którym mowa w art. 30 ust. 1, oraz obowiązki biura, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 2 i art. 31 pkt 6 i 7, dotyczące:

- 1) aktualizacji informacji gospodarczych wynikają w szczególności z uzasadnionej informacji o:
 - a) zakwestionowaniu przez dłużnika istnienia zobowiązania w całości lub części, w tym o odmowie uznania długu,
 - b) uznaniu długu przez dłużnika w całości,

⁵⁰⁾ Dodany przez art. 11 pkt 20 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

- c) uznaniu zobowiązania przez dłużnika za przedawnione,
 - d) wykonaniu zobowiązania, w tym dokonaniu zapłaty w części,
 - e) oddaleniu prawomocnym wyrokiem powództwa obejmującego część zobowiązania,
 - f) stwierdzeniu prawomocnym wyrokiem, że zobowiązanie w części nie istnieje lub wygasło,
 - g) potrąceniu ze zobowiązania wierzytelności niższej niż objęta zobowiązaniem,
 - h) zwolnieniu dłużnika z długu w części,
 - i) odnowieniu zobowiązania w części,
 - j) przelewie wierzytelności objętej zobowiązaniem w części na rzecz innej osoby,
 - k) przejęciu części długu przez inną osobę,
 - l) toczącym się postępowaniu sądowym dotyczącym zobowiązania;
- 2) usunięcia informacji gospodarczych wynikają w szczególności z uzasadnionej informacji o:
- a) wykonaniu zobowiązania, w tym dokonaniu zapłaty, w całości,
 - b) oddaleniu prawomocnym wyrokiem powództwa obejmującego całość zobowiązania,
 - c) stwierdzeniu prawomocnym wyrokiem, że zobowiązanie w całości nie istnieje lub wygasło,
 - d) potrąceniu ze zobowiązania wierzytelności wyższej niż objęta zobowiązaniem,
 - e) zwolnieniu dłużnika z długu w całości,
 - f) odnowieniu zobowiązania w całości,
 - g) przelewie wierzytelności objętej zobowiązaniem w całości na rzecz innej osoby,
 - h) przejęciu całości długu przez inną osobę.

Art. 31. Biuro usuwa informacje gospodarcze:

- 1) na wniosek wierzyciela, nie później niż w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku;
- 2) przed zaprzestaniem wykonywania działalności gospodarczej przez biuro, informując o tym wierzycieli związanych z biurem umową, o której mowa w art. 12 ust. 1;
- 3) przekazane przez wierzyciela, z którym wygasła albo została rozwiązana umowa, o której mowa w art. 12 ust. 1;
- 4) przekazane przez wierzyciela, który po ich przekazaniu do biura został wykreślony z właściwego rejestru albo ewidencji lub trwale zaprzestał wykonywania działalności gospodarczej;
- 5) dotyczące posłużenia się podrobionym lub cudzym dokumentem – po upływie 10 lat, licząc od końca roku, w którym biuro otrzymało te informacje;
- 6) na podstawie uzasadnionej informacji o nieistnieniu zobowiązania;
- 7)⁵¹⁾ na podstawie uzasadnionej informacji o wygaśnięciu zobowiązania;
- 8) po upływie 3 lat od ich ostatniej aktualizacji, nie później niż po upływie 10 lat od dnia ich przekazania przez wierzyciela;
- 9)⁵²⁾ nie później niż po upływie 10 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, jeżeli dłużnikiem jest konsument, przy czym w przypadku roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczeń stwierdzonych ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd nie później niż po upływie 10 lat od dnia stwierdzenia roszczenia.

Rozdział 4a⁵³⁾

Analiza wiarygodności płatniczej podmiotu niebędącego konsumentem

Art. 31a. 1. Biuro może dokonywać analizy wiarygodności płatniczej podmiotu niebędącego konsumentem po zawarciu umowy o dokonanie takiej analizy.

⁵¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 21 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁵²⁾ Dodany przez art. 11 pkt 21 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁵³⁾ Rozdział dodany przez art. 11 pkt 22 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

2. Przez wiarygodność płatniczą rozumie się zdolność do terminowego wywiązania się ze zobowiązania pieniężnego wynikającego z umowy.

3. W celu dokonywania analizy wiarygodności płatniczej biuro opracowuje sposób jej sporządzania.

4. Do analizy wiarygodności płatniczej biuro może wykorzystywać wyłącznie informacje gospodarcze przechowywane przez biuro oraz dane, o których mowa w art. 9, art. 13 oraz art. 28.

5. Analiza wiarygodności płatniczej podmiotu niebędącego konsumentem zawiera również opis sposobu sporządzenia analizy oraz zestawienie informacji wykorzystanych do jej sporządzenia.

Rozdział 5

Nadzór nad biurami

Art. 32. 1. Nadzór nad biurem sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki w zakresie zgodności wykonywanej działalności gospodarczej z ustawą i regulaminem.

2. Nadzór nie obejmuje kontroli prawidłowości przetwarzania przez biuro danych osobowych.

3.⁵⁴⁾ Nadzór ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie dokonywania przez biuro analizy wiarygodności płatniczej obejmuje wyłącznie ocenę, czy zakres informacji wykorzystywanych do analizy jest prawidłowy.

Art. 33. 1. Osoba upoważniona przez ministra właściwego do spraw gospodarki, zwana dalej „kontrolującym”, w celu ustalenia stanu faktycznego może przeprowadzić kontrolę działalności gospodarczej biura.

2. Kontrolujący przeprowadza czynności kontrolne po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3. Kontrolujący podlega wyłączeniu z kontroli, jeżeli wyniki kontroli mogą oddziaływać na jego prawa lub obowiązki, na prawa lub obowiązki jego małżonka albo osoby pozostającej z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osób związanych z nim z tytułu przysposobienia, opieki bądź kurateli. Powody wyłączenia kontrolującego trwają także po ustaniu małżeństwa, przysposobienia, opieki albo kurateli.

4. Kontrolujący może być wyłączony z kontroli w każdym czasie, jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.

5. Z wnioskiem o wyłączenie kontrolującego z przeprowadzenia kontroli może wystąpić kontrolujący lub osoba upoważniona do reprezentowania biura. O wyłączeniu albo odmowie wyłączenia kontrolującego z przeprowadzenia kontroli rozstrzyga minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 34. Kontrolujący jest uprawniony do:

- 1) wstępu do obiektów i pomieszczeń biura;
- 2) wglądu do wszelkich dokumentów, nośników informacji lub innych materiałów dowodowych związanych z działalnością gospodarczą biura;
- 3) przeprowadzania oględzin obiektów i składników majątkowych;
- 4) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień od osoby upoważnionej do reprezentowania biura lub innych pracowników biura;
- 5) żądania od osoby upoważnionej do reprezentowania biura sporządzenia, na koszt biura, uwierzytelnionych kopii, odpisów lub wyciągów z dokumentów, jak również zestawień i obliczeń dokonanych na podstawie dokumentów;
- 6) korzystania z pomocy biegłych i specjalistów;
- 7) zabezpieczenia materiałów dowodowych;
- 8) dostępu do informacji prawnie chronionych, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167 i 1948, z 2017 r. poz. 935 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138).

Art. 35. 1. Kontrolujący dokonuje ustaleń stanu faktycznego na podstawie zebranego w toku kontroli materiału dowodowego.

2. Kontrolujący jest uprawniony do zabezpieczenia materiału dowodowego przez:

- 1) oddanie na przechowanie, za pokwitowaniem, osobie upoważnionej do reprezentowania biura;
- 2) przechowanie w biurze w oddzielnym zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu.

3. O zwolnieniu zabezpieczonego materiału dowodowego decyduje kontrolujący.

⁵⁴⁾ Dodany przez art. 11 pkt 23 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

Art. 36. 1. Z ustnych wyjaśnień udzielanych kontrolującemu przez osobę upoważnioną do reprezentowania biura lub innych pracowników biura kontrolujący sporządza notatkę, którą podpisuje kontrolujący i osoba udzielająca wyjaśnień.

2. Osoba udzielająca wyjaśnień może odmówić podpisania notatki, jeżeli nie zgadza się z jej treścią w całości, lub podpisać z jednoczesnym zgłoszeniem zastrzeżeń i podaniem, w jakiej części kwestionuje jej treść.

3. Osoba upoważniona do reprezentowania biura lub inny pracownik biura może odmówić udzielenia kontrolującemu wyjaśnień jedynie w przypadkach, gdy wyjaśnienia mogą dotyczyć faktów lub okoliczności, których ujawnienie mogłoby narazić na odpowiedzialność karną bądź majątkową wezwanego do złożenia wyjaśnień, a także jego małżonka lub osobę pozostającą z nim faktycznie we wspólnym pożyciu, krewnych i powinowatych do drugiego stopnia bądź osoby związane z nim z tytułu przysposobienia, opieki albo kurateli.

Art. 37. (uchylony)⁵⁵⁾

Art. 38. Osoba upoważniona do reprezentowania biura jest obowiązana zapewnić kontrolującemu warunki niezbędne do sprawnego przeprowadzania kontroli.

Art. 39. 1. Z przeprowadzonej kontroli kontrolujący sporządza protokół kontroli.

2. Protokół kontroli sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje osoba upoważniona do reprezentowania biura.

3. Protokół kontroli podpisuje kontrolujący i osoba upoważniona do reprezentowania biura.

Art. 40. 1. Protokół kontroli powinien zawierać:

- 1) oznaczenie biura, adres siedziby biura i numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz imię i nazwisko osoby upoważnionej do reprezentowania biura;
- 2) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli, z uwzględnieniem przerw w kontroli;
- 3) imię i nazwisko kontrolującego;
- 4) określenie zakresu kontroli i okresu działalności gospodarczej biura objętego kontrolą;
- 5) wskazanie ustaleń dokonanych w toku przeprowadzonej kontroli na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego;
- 6) pouczenie o prawie, sposobie i terminie zgłoszenia zastrzeżeń lub wyjaśnień do ustaleń zawartych w protokole kontroli;
- 7) pouczenie o prawie odmowy podpisania protokołu kontroli;
- 8) podpisy kontrolującego i osoby upoważnionej do reprezentowania biura albo podpis kontrolującego i adnotację o odmowie podpisania protokołu kontroli przez osobę upoważnioną do reprezentowania biura oraz miejsce i datę podpisania tego protokołu.

2. Zebrany w trakcie kontroli materiał dowodowy stanowi akta kontroli.

3. Akta kontroli stanowią załącznik do egzemplarza protokołu kontroli przeznaczonego dla kontrolującego.

Art. 41.⁵⁶⁾ 1. Przed podpisaniem protokołu kontroli osoba upoważniona do reprezentowania biura ma prawo zgłoszenia kontrolującemu umotywowanych pisemnych zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania tego protokołu.

2. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 1, kontrolujący obowiązany jest sporządzić wobec nich pisemne stanowisko wraz z uzasadnieniem, a w przypadku stwierdzenia ich zasadności zmienić lub uzupełnić protokół kontroli.

Art. 42. 1. Osoba upoważniona do reprezentowania biura może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając kontrolującemu, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu kontroli, pisemne wyjaśnienie przyczyn odmowy.

2. Odmowa podpisania protokołu kontroli przez osobę upoważnioną do reprezentowania biura nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu kontroli przez kontrolującego.

Art. 42a.⁵⁷⁾ Postępowanie kontrolne kończy:

- 1) podpisanie protokołu kontroli, o którym mowa w art. 39 ust. 3, albo
- 2) podpisanie protokołu kontroli przez kontrolującego, w trybie art. 42 ust. 2.

⁵⁵⁾ Przez art. 11 pkt 24 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁵⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 25 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁵⁷⁾ Dodany przez art. 11 pkt 26 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

Art. 43. 1. W razie stwierdzenia w wyniku kontroli naruszenia przepisów ustawy lub regulaminu, minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, nakazuje usunięcie nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia.

2. Jeżeli biuro nie usunie nieprawidłowości w wyznaczonym terminie, minister właściwy do spraw gospodarki może nałożyć na biuro karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 120 000 złotych, określając ponowny termin usunięcia nieprawidłowości.

3. Jeżeli biuro nie usunie nieprawidłowości w terminie, o którym mowa w ust. 2, mimo nałożenia kary pieniężnej, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro.

4. Prawomocna decyzja, o której mowa w ust. 3, powoduje rozwiązanie spółki, w formie której jest prowadzone biuro.

Art. 43a.⁵⁸⁾ 1. W razie naruszenia przez biuro przepisów ustawy w zakresie realizacji wniosków, o których mowa w art. 22a ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może nałożyć na biuro karę pieniężną w wysokości nieprzekraczającej 200 000 złotych.

2. Jeżeli biuro, mimo dwukrotnego nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, narusza przepisy ustawy w zakresie realizacji wniosków, o których mowa w art. 22a ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez biuro. Przepis art. 43 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 44. Do kontroli działalności gospodarczej biura stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 5a⁵⁹⁾

Odpowiedzialność cywilna

Art. 44a. 1. W przypadku przekazania przez wierzyciela informacji gospodarczej do biura z naruszeniem przepisów ustawy albo niezażądania przez wierzyciela aktualizacji albo usunięcia informacji gospodarczej mimo zaistnienia obowiązku jej aktualizacji albo usunięcia ponosi on odpowiedzialność wobec dłużnika niebędącego konsumentem na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny lub ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. poz. 1503, z późn. zm.⁶⁰⁾).

2. W przypadku nieusunięcia informacji gospodarczej albo niedokonania jej aktualizacji przez biuro, jeżeli biuro ma obowiązek usunięcia albo aktualizacji tej informacji, ponosi ono odpowiedzialność wobec dłużnika niebędącego konsumentem na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny lub ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Art. 44b. 1. W przypadku przekazania przez wierzyciela informacji gospodarczej do biura z naruszeniem przepisów ustawy albo niezażądania przez wierzyciela aktualizacji albo usunięcia informacji gospodarczej mimo zaistnienia obowiązku jej aktualizacji albo usunięcia ponosi on odpowiedzialność wobec dłużnika będącego konsumentem na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

2. W przypadku nieusunięcia informacji gospodarczej albo niedokonania jej aktualizacji przez biuro, jeżeli biuro ma obowiązek usunięcia albo aktualizacji tej informacji, ponosi ono odpowiedzialność wobec dłużnika będącego konsumentem na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 45. Kto prowadzi działalność będącą przedmiotem działalności gospodarczej biura bez zatwierdzenia regulaminu, podlega grzywnie do 5 000 000 złotych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 46. Kto, prowadząc działalność zarobkową, wbrew warunkom określonym w ustawie używa w swoim oznaczeniu lub w reklamie wyrazów „biuro informacji gospodarczej” lub skrótu „BIG”, podlega grzywnie do 5 000 000 złotych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

Art. 47. Kto, będąc wierzycielem, w przypadku:

- 1) całkowitego wykonania zobowiązania albo jego wygaśnięcia,
- 2) stwierdzenia faktu nieistnienia zobowiązania,

⁵⁸⁾ Dodany przez art. 11 pkt 27 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁵⁹⁾ Rozdział dodany przez art. 11 pkt 28 ustawy, o której mowa w odnośniku 1; wszedł w życie z dniem 13 listopada 2017 r.

⁶⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 959, 1693 i 1804, z 2005 r. poz. 68, z 2007 r. poz. 1206, z 2009 r. poz. 1540 oraz z 2017 r. poz. 933 i 1132.

3) powzięcia przez wierzyciela, który zawarł z biurem umowę, o której mowa w art. 12 ust. 1, wiadomości o odzyskaniu przez osobę utraconego dokumentu, o którym mowa w art. 17

– niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni, nie zażądał aktualizacji informacji od biura, któremu przekazał dane o zobowiązaniu lub o posłużeniu się cudzym dokumentem, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Art. 48. 1. Kto przekazuje do biura nieprawdziwą informację gospodarczą, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

2. Tej samej karze podlega, kto nie usunął informacji gospodarczej w terminie 90 dni od dnia jej otrzymania od biura lub ujawnił niezgodnie z przepisami ustawy informację gospodarczą osobom trzecim.

Art. 49. Kto, będąc wierzycielem, w przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej nie rozwiązuje umowy, o której mowa w art. 12 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Art. 50. Kto występuje do biura o ujawnienie informacji gospodarczych bez upoważnienia osoby, której informacje dotyczą, jeżeli takie upoważnienie jest wymagane przepisami ustawy, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Art. 51. Kto, będąc obowiązany do udostępniania informacji gospodarczych, ujawnia nieprawdziwe lub nieaktualne dane, podlega grzywnie do 30 000 złotych.

Art. 51a.⁶¹⁾ 1. Kto, będąc członkiem zarządu biura, nie zawiadamia ministra właściwego do spraw gospodarki o podjęciu oraz o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej, a także o adresie, na który należy przekazywać informacje gospodarcze, i o jego zmianach, w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zdarzeń, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2016 r. poz. 1713, z późn. zm.⁶²⁾).

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 52–60. (pominięte)

Art. 61. Biuro informacji gospodarczej utworzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się biurem w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 62. (pominięty)

Art. 63. Regulaminy zarządzania danymi, uchwalone na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 69, zachowują moc do dnia zatwierdzenia regulaminów sporządzonych na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 64. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do udostępniania danych o zobowiązaniach wymagalnych, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 65. Informacje gospodarcze przekazane do biur informacji gospodarczej na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 69, uznaje się za informacje gospodarcze w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

Art. 66. Postępowania o ujawnienie informacji gospodarczych wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 67. Kontrolę działalności gospodarczej biura informacji gospodarczej wszczętą i niezakończoną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 68. (pominięty)

Art. 69. Traci moc ustawa z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. poz. 424, z późn. zm.⁶³⁾).

Art. 70. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁶⁴⁾.

⁶¹⁾ Dodany przez art. 11 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

⁶²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, z 2017 r. poz. 708, 962, 966, 1477, 1543, 2400 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 5 i 201.

⁶³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 623 i 1203, z 2006 r. poz. 1119, z 2007 r. poz. 1378, z 2008 r. poz. 850 oraz z 2009 r. poz. 1317 i 1375.

⁶⁴⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 14 maja 2010 r.